

Közös konyhák létesítésével foglalkozik a köz- élelmezési tanács.

(Saját tudósítónktól.) A közélelmezési tanács pénteken délután Balogh Károly tanácsos elnöklésével ülést tartott. Az ülésen megjelentek: Bagári Kálmán, Szász Ernő, dr. Vegman Ferenc és Völgyesi János gazdasz.

Balogh Károly jelentette, hogy a tanács megbízásából utasította Völgyesi János gazdaszt azoknak a városi földeknek összeírására, amelyek a kiskertek céljainak leginkább megfelelőek és amelyek fölött a város még szabadon rendelkezik. Völgyesi közli a közélelmezési tanácsossal, hogy a megbízásnak eleget tett. Mintegy husz katasztrális holdnyi földterület áll a város rendelkezésére a kiskertek céljaira. Ezek a földek a következők: A Kálvária-sor 16 szám alatti egy holdnyi földterület, amelyen 16, a honvédsapatház előtt levő Kelemen és Glöckner féle telek, amelyen 33, a közvágóhídon túl, az utászgyakorlótérrel a repülőtér felé a szériuskert és a vasút közti földterület, amelyen 129, az újszegedi labdarugó telep átellenében fekvő városi föld, amelyen 12 parcella hasznosítható. Javasolja a gazdasz, hogy a vásártér területéből, miután az a vásárok céljaira a mai viszonyok között ugyis túlságosan nagy, szakítson ki a város a kiskertek céljaira öt holdnyi földterületet, amelyet 80 parcellára lehetne felosztani; ezenkívül pedig a római állomás mögött, a fásítások alján levő 48 parcella nagyságú földterületet is adja a kiskertek céljaira.

Balogh Károly: A vasuti tisztviselők is kértek a várostól földterületet konyhakertészeti céljaira. Ezt a két területet majd a vasutasok részére biztosítjuk.

A közélelmezési tanács ehhez hozzájárult.

Völgyesi János közli még, hogy a köröltés szalagját hétfőn és kedden fölméreti. Itt öt-hat holdnyi földterületet kap a város a kiskertek céljaira.

Balogh Károly a jelentéssel kapcsolatosan közli, hogy palántákról és vetőmagvakról is kellene gondoskodni a kiskertek céljaira. Utasítani fogják a városi főkertészt, hogy a szükséges melegágyi berendezéseket készíttesse el haidektalanul és intézkedni fognak a vetőmagvak beszerzéséről is. A kiskertekhez különösen korai káposzta, őszi káposzta, paradicsom, vöröskáposzta, kelkáposzta, karalábé és édespaprika magot fognak beszerezni.

Szász Ernő megemlíti, hogy gyárában még a múlt évben közös konyhát létesített az orosz foglyok számára, egyben pedig kihirdette a munkásai között, hogy minimális árért bárki étkezhetik a közös konyháról. Eleinte nem akadt jelentkező, a viszonyok súlyosbodásával azonban egyre többen keresték föl a közös konyhát, úgy, hogy jelenleg mintegy 1000 ember étkezik a gyár közös konyháján. Ez az eredmény adta azt az ötletet, hogy nem volna-e jó, ha a város is fölláztatna ilyen közös konyhákat. A maga részéről ezt nagyon szükségesnek tartaná, annál is inkább, mert már a háború harmadik esztendejének végét éljük, amikor a megélhetés nehézségei a maximumra fokozódtak.

Balogh Károly közli, hogy még a múlt évben beadott egy ilyen irányú indítványt Sipos Iván hírlapíró. A tanács tárgyalás alá is vette ezt az indítványt és ezzel kapcsolatosan elhatározta, hogy a közkórház konyhájával létesít egy ilyen közös étkező-helyiséget.

Völgyesi János: Ez volt az első kalapácsütés a tervre. Ez tette lehetetlenné annak keresztülvitelét.

Balogh Károly ismerteti ezután a további intézkedéseket. Annak rendje és mód-

ja szerint meghirdették, hogy aki erről a konyháról étkezni akar, jelentkezze. Ötven-ötven jelentkeztek. Miután ilyen csekély szám mellett az intézményt létesíteni nem lehetett, a terv elaludt. Az ilyen közös étkezőhelyet a közönségnek olyan csekély hányada venné igénybe, hogy annak állandó jellegű létesítése lehetetlen.

Szász Ernő nem tartaná túlságosan nagy bajnak, ha erre az igazán szociális intézményre kezdetben ráfizetne is a város, úgy, hogy eleintén olcsóbban számítaná az ételeket az önköltségi árnál. A gyakorlat később megmutatná, mennyire lehet fölemelni az árakat.

Balogh Károly nem ellenzi a terv keresztülvitelét. De előbb fölhatalmazást kell kérnie a közgyűléstől, hogy a várható deficitet a város viselje.

Dr. Vegman Ferenc szerint a kérdés megoldása most nem időszerű. Most csaknem minden ember ellátta magát már élelemmel.

Szász Ernő: Nem azokra gondolt, akik

háztartást vezetnek, hanem a munkásokra, iparossegédekre, szegényebb iparosokra, kishivatalnokokra és általában nőtlen emberekre. Esetleg két részre lehetne osztani a kérdést, két konyhát lehetne fölláztatni, egyiket népkonyha jelleggel, másikat pedig a hivatalnokok részére, természetesen két különböző árral is.

Dr. Vegman Ferenc szerint a kérdést legkönnyebben a vendéglősök bevonásával lehetne megoldani. Amint a kereskedőkre ráparancsol a közélelmezési hivatal, hogy köteles ezt, vagy azt az árut kiárúsítani, úgy a vendéglősökkel is meg lehetne ezt tenni valamilyes alkalmas formában.

Balogh Károly: A megoldásnak még egy módja kínálkozik és pedig a mozgókonyhák rendszere.

Szász Ernő: Fölszólalásának tulajdonképpen célja leginkább csak az volt, hogy hozzá kell szoktatni az embereket, hivatalos köröket ahhoz, hogy nem szabad visszariadni attól, hogy bizonyos áldozatokat hozzon a város a szegényebbek segítéséért.

A közélelmezési tanács végül is úgy határozott, hogy tárgyalni fog a kérdés megoldása fölött.

Szegedi törzstiszt hőstette

Harcér, február 26.

Ahogy lapozgatok a naplómban, felidézödnék emlékezetemben a múlt ősszel a Zsil völgyétől délre lévő határmagaslatokon lefolyt küzdelmes harcok. Eszembe jut október 23-ika, amikor a legszebb sikereket aratta az ezred. Tündöklően ragyog elém egy szegedi honvéd törzstiszt neve, melyre olyan büszkék voltunk ezen a napon, hogy a viselőjét vállunkra emelve szerettük volna mutogatni, ha a közelünkben tartózkodott volna.

A Vulkán-hágóra vezető uton, Dimpul Cosilonon tartózkodott az ezredparancsnokság. Ugyancsak itt rendezett be a 301. hadosztály is egy telefonközpontot és így ennek a révén állandóan tájékozódunk a déli határmagaslatok ellen megindított általános támadás részleteiről.

Az ezred jobbszárnyán, a Braia 1440-esen mint zászlóaljparancsnok, Barsy őrnagy parancsnokolt. Tőle jobbra a D. Piscul Ruses 1628-as ellen a bajorok támadtak és úgy volt tervezve, hogy a D. Mutu 1723 magaslat ellen Barsy őrnagy három századdal a bajorokkal együttesen támad.

Dél előtt 11 óra tájban felszállt a köd és a tüzéség megkezdte derekas munkáját. Délben megszólalt a hadosztály és azt a hihetetlen hírt közölte, hogy a tüzéségi csoportparancsnok jelentése szerint a bajorok már a D. Mutun vannak. A jelenlévők elképedtek erre az értesítésre és mindannyian resteltük, hogy a bajorok tultettek a magyarokon. Ezredparancsnokom azonnal a telefonhoz szólította Barsyt és parancsot adott az előnyomulásra, egyben meghagyta, hogy állapítsa meg, vajjon hol tartanak ez idő szerint a bajorok. Erről Barsy már előzőleg gondoskodott járőrök útján, azonban jelentés hozzá még nem érkezett, amiből azt következtettük, hogy a szomszédcsoporthoz még messze lehet a kijelölt céltól.

A bizonytalan állapot miatt nagyon nyugtalanokdtunk. Nyugtalanágunk még inkább fokozódott a hadosztálynak arra az újabb értesítésére, hogy a bajorok nem a

magaslaton, hanem annak déli lejtőjén vannak, tehát az oláhok hátába kerültek.

Az előnyomulásban lévő esonka zászlóalj parancsnoka erre ismét parancsot kapott, hogy most már siessen és támadjon a lehető legnagyobb lendülettel, mert a D. Mutun csak kisebb ellenséges erő lehet, vagy egyáltalán semmi sem. Barsy magára hagyatva meg is kezdte a támadást. Közben egyre alkonyodott és sűrű köd keletkezett, ami a tájékozódást igen megnehezítette. Nem volt tüzéségi előkészítés sem, mint ahogy azt eredetileg elhatározták.

Mikor a zászlóalj körülbelül ezer lépésre közelítette meg a határmagaslatot, megszólalt az oláhok tüzésége és hamarosan olyan élénk ellenséges gyalogsági tűz követte, amiből arra lehetett következtetni, hogy a meredek D. Mutut legalább másfél zászlóalj erejű csapat tartja megszállva. A folytonos harcokban kipróbált öreg honvédek élén Barsy megállás nélkül haladt előre. Talán büszke magyar vére dacolt benne, hogy különben megrongált szervezettel maga tanúsítson hősiesség magatartást olyankor, amikor a gyengeséghez még a teljes elhagyatottság tudata járult. A merész nekilendüléssel megkezdett támadás nem történhetett veszteség nélkül.

Alig hatszáz lépésre a tetőtől súlyosan megsebesült egyik századparancsnok, ami az egyöntetű vezetést még jobban megnehezítette.

Barsyt nem tántorította vissza semmi sem. Közvetlen közelében megsebesült a tisztiszolgája, elestek a küldöncei. Munkáját megnehezítette az is, hogy telefonon állandóan érdeklődtünk és parancsot kapott, hogy most már a hadosztály felső parancsára egyedül foglalja el a D. Mutut, mert annak még ma feltétlenül a birtokunkba kell jutni.

Leírhatatlan az az izgalom, amit az ezredparancsnokságnál perceről-percre kiállottunk. Este nyolc órakor ismét hívjuk telefonon a zászlóaljat. Nem jelentkezik. Szinte örjítő volt a helyzet, mert nem is sejtettük,